

JACĀ• JSME TO VEJTAHOVĀ%oo...

Sobota, 19 leden 2008

DobĀ™ se podívejte na špendlíkovou hlaviĀ•ku a pĀ™edstavte si, Ā¼e je to naše zemĀ›koule, ztracená v nekoneĀ•nu Vesmíru. Ne, nemám na mysli Ā¼ádnou virtuální realitu, ale prostý fakt, snadno zmĀ›Ā™itelný. Vesmír pĀ™ece tvoří biliony Ā•ásteĀ•ek (podobnĀ› jako ZemĀ› rotujícího) nebeského prachu. Naše planeta ale dostala to privilegium, aby si na tomto kousíĀ•ku dokulata zaoblené hmoty vytvoĀ™ila mikrosVĀ›t k obrazu svému.

Dochází vám to? Chováme se podle toho? Mnozí z nás jsou jeden velikáš vedle druhého, Ā¼enou se pouze za kariérou. Ale - jsou snad hektické ambice smyslem našeho Ā¼ivota? Kdo z nás není vejtaħa, co chce jen vítĀ›zit, hnĀ›t se za úspĀ›chem, naplnĀ›ním svých nabubĀ™elých snĀ› a kdo si nehraje, Ā¼e je pupkem vesmírného nekoneĀ•na?

- ... Politik, vášnivĀ› hovoĀ™ící o mocenském pojetí svĀ›ta, tahá za nitky svých voliĀ•Ā› a je hrdý na svoji evropskou svĀ›tovou hegemonii, aniĀ¼ by si uvĀ›domil, Ā¼e on sám je dávno pevnĀ› vesmírnou mocí navázaný, jak loutka na provázcích...

- ... Fotbalista, jenĀ¼ si myslí, Ā¼e jen pro nĀ›j a kolem nĀ›j se toĀ•í modelky i celé svĀ›tové dĀ›ní, Ā¼e nic dĀ›leĀ¼itĀ›j&miĀ•uda Ā¼e neexistuje, mnozí zpĀ›vĀ•ci zas trylkují, jakoby jen oni mĀ›li Ā¼ivot nejlíp ze všech zmáknutý. ... Všechny Missky Ā¼ijí iluzí, Ā¼e nebýt jejich silikonĀ›, byl by svĀ›t ochuzený o nejslastnĀ›jší proĀ¼itky. A prahnou tom nejbanálnĀ›jším okamĀ¼iku; aby mĀ›ly po vzoru nĀ› kterých hollywoodských ikon ve sprše kohoutky z pravého zlata a mohly si ke kadeĀ™níkovi létat soukromým letadlem, odkudkoliv kamkoliv, z Londýna do PaĀ™íĀ¼e, kdy se jim zachce... ... Ani novinĀ™i na tom nejsou nejlíp - Ā¼ijí v oĀ•ekávání špatností jiných, bez nichĀ¼ by si nevydĀ›lali ani slanou vodu. ... A spisovatelé, co nezabránili svým hlavám, aby se nenosily vysoko v oblacích? Jak krvelĀ•né

klíštĀ› se jich drĀ¼í ošidný pocit, Ā¼e jen oni jsou schopni drĀ¼et „své prsty na tepu doby" a jen oni Ā¼e zastavit Ā•as pamĀ›ti lidstva. Toho velkého mraveništĀ›, co si neuvĀ›domuje, Ā¼e staĀ•í jedno atomové šlápnutí a všecko pĀ™ijde vniveĀ•... Nu, koneĀ•nĀ› by se jednou provĀ¼dy setĀ™ela nerovnost mezi Ā•tyĀ™mi stovkami nejbohatších lidí svĀ›ta - kteĀ™í si vydĀ›lají roĀ•nĀ› víc, než pĀ™es dvĀ› miliardy nejchudších obyvatel naší mikrozemíĀ•ky. VĀ¼dyĀ¼ ve zbrojních skladech máme ukryto tolik jaderných hlavic, Ā¼e jen setina z nich by mohla

náš pokrytecký mikrosVĀ›t rozmetat v ještĀ› mikroskopíĀ•tĀ›jší prášek... Ā¼ivot je prý smrtelná choroba. Sotva se narodíme, zaĀ•neme umírat. Pokud je smrt svoboda a svoboda poznána nutnost, je tedy i smrt poznána nutnost - ta naše špendlíková hlaviĀ•ka i se svými politickými aférami, globálním oteplováním, hospodĀ™skými krizemi, válkami, genocidami a holocausty je i velkým nic v Ā•erné díĀ™e Vesmíru. Ovšem - my se budeme dál zarputile zabíjet, vázat si kolem pasu dynamit, probodávat se dýkami a házet kojence do popelnic. A Ā¼ivot mezitím dál rozkrádá koláĀ• našeho drahocenného Ā•asu... Teprve pak, kdyĀ¼ se konĀ•í naše pozemské bytí, zjistíme ve své bláhovosti to, naĀ• jsme nechtĀ›li nikdy pĀ™edtím ani pomyslet; Ā¼e opravdu nejsme nesmrtelní... Jak smĀ›šní jsme vejtaħové, co nedohlédnou ani na špiĀ•ku vlastního nosu, toho jediného povoleného místa, kam aĀ¼ mĀ›Ā¼eme dohlédnout... BĀ™etislav Olšer